

duben - červen 1993 - dvojčíslo 18-19

Ročník 6

My, určení k likvidaci

Mužik

Vydává Světové sdružení bývalých čs. politických vězňů

Plk. gst. Karel Lukas - Velký člověk, hrdina a vlastenec

Z obsahu: K problému exilu, Komunisty odzlačená Praha, Karel Lukas, Česko - Čechie, Nezapomeneme, Spolkové informace

Vzpomínka na jarní den

Noc vykřesala z červánků
neklidný jarní den,
na koně vsedl - zpod opánků
napjal se lesklý třmen,
slunečním mečem mlhu srazil
do křišťálových lampionků.

Kůň letěl! Srdce lesních zvonků
bušila pod jeho kopyty,
zelená cesta rozvírala
své nejtajnější závitě,
zástupy světlých skřítků
spěchaly probudit ze sna
studánku Samaritku.

Sotvaže stačila za vějíř kapradin
ukrýt si plaché stříbrné oči
míhl se nad ní jezdcův stín -
tiše ho prosila, ať prsty smočí
v kropence její a požehná zemi.

Poslechl, požehnal, v opojení
meč slunce odhodil za lesy,
závanem větru rozehrál
drobných vln klávesy,
pramínek jejich tenký
na prst si navíjel v kleče -

a zatím divoženky
chvatně se zmocnily meče,
na zlatý prach
s bouří jej tříštily
v jásavých hrách,
den krásou opilý
přihlížel zdaleka,
jak zelená číř lesa
sluncem přetéká...

Božena Jišová, Pardubice 1955

**Řídí
redakční
rada**

**Adresa
redakce
"MUKL"**

**Postfach 26
CH-8606
Nänikon
Schweiz
Suisse
Switzerland**

K problému exilu

Zvláštní, stále se opakující vliv, nenápadného působení na lidskou mysl - takového působení, jakého bylo dlouhou řadu let s úspěchem používáno pod heslem "Rozděl a panuj" - tento vliv se vklínil mezi Čechy. Rafinovaně je rozdělil na dva tábory: na tzv. lidi, kteří zůstali v zemi a na tzv. exil, lidi, kteří ze země odešli.

Komunisté v nové formě vytvořili a podpořili záporné vlastnosti, které normálně vlastní téměř každý člověk a každý národ a které se buď snažíme potlačit, nebo je necháme vzrůst do nebezpečných rozměrů: nenávisť a závist.

Na této bázi vybudovali nejen svoje samovlády, ale i nadále v pozměněné situaci účinně působí. Byl tím docílen naprosto nezdravý poměr mezi lidmi téhož národa a stejných tužeb. Několika předními činiteli v této zemi bylo toto rozdělení a hodnocení v současnosti podporováno, ať už z nevědomosti, z neinformovanosti, ze zloby, či z obav, aby po případě někdo neměl větší schopnosti a realističtější praktické zkušenosti. Tak se tiše šířila proti exilu averze.

Přitom ale každý ví, že exil vznikl jako nutnost, jako nutná, bolestná odpověď na poměry, které se v zemi utvořily a které ohrožovaly základní bezpečnost nebo tvůrčí schopnosti a nejvniternější potřeby člověka. Exil se v tomto národě opakoval vždy z těchže příčin - potlačení bezpečnosti života jednotlivce a rodin, jejich přesvědčení a charakteru. Tato potřeba vyvrcholila v roce 1948. To byla první, menší část národa, která musela odejít a dala přednost těžkostem a cizímu prostředí před zmrzačením charakteru, nemožností se vyvinout, životně uplatnit nebo skončit v komunistických koncentracích, věznicích a na popravištích. Druhá vlna odchodu nastala po roce 1968, z téže nutnosti a už po krutých zkušenostech prvních dvaceti let.

Mluvit o tom, že nikdo nemusel odejít, je první částí hrubé demagogie, která ovlivňuje myšlení lidí. Poukazovat na to, že lidé odcházeli i z jiných příčin, než pouze z čistě politických, nebo po

politickém pronásledování v prvních dvaceti letech (ale z důvodů tzv. hospodářských), je **druhá část** demagogie, která se vklínuje mezi vztahy českých lidí a podporuje jejich vzájemné odcizení.

Komunistický režim potlačil základní potřeby ve vývoji a možnostech člověka. Zůstat v zemi není jediným znakem věrnosti a statečnosti - a mimo to, v zemi existovala už dávno vnitřní emigrace, a to jak v prvních, tak i v druhých dvaceti letech. Tato vnitřní emigrace těžce zápasila o své přežití a dodnes lidé s jejími následky bojují.

Nakonec zbyla jen dvojitá možnost: "obětovat charakter a mít možnosti a to ve všech polohách: studijních, finančních, rodinných, v zaměstnání atd., nebo **neobětovat** charakter a nést důsledky.

Jiným řešením byl odchod ze země, který z vnitřní emigrace učinil emigraci vnější. Lidé odešli z různých důvodů, ať čistě politických, nebo z jiných pohnutek. Tím hlavním důvodem bylo u mnohých ohrožení po strašných zkušenostech z komunistických vězeních. Právě z těchto příčin odešli mnozí postižení již v pokročilém věku a začínali nový život za velmi, velmi těžkých podmínek. Druhým důvodem části exilu byla vnitřní touha a nutnost lidí, aby mohli dělat konečně něco **smysluplného**, aniž by se zapletli do sítě partajních legitimací.

"Ono přeskočení přes plot" bylo velmi bolestné, často nebezpečné. Tak jako lidé, kteří odešli, musí ve svém vztahu k těm, kteří zůstali, vidět jejich konkrétní situaci, tak je stejně nutné, aby lidé, kteří zůstali, pochopili těžkou, bolestiplnou a materiálně dlouho rovněž obtížnou situaci těch, kteří odešli. Začít bez střechy nad hlavou, bez jediného hrnečku, z něhož je možno se napít a jediného talíře, z něhož je možno se najíst, není snadné. Rodiny se staršími lidmi, z nichž mnozí byli už v penzijním věku, s malými dětmi... Celou tuto situaci vylíčit, na to nestačí pár řádků jednoho článku.

V jednom bodě byla situace těch "zůstavších" a těch "odešlých" velmi podobná. Jak zde, tak na západě, měli otevřenou cestu komunisté a tzv. reformní komunisté. Někteří dokonce dostali pracovní místa na univerzitách a tím byli finančně jinak zajištěni. O tomto omylu Západu by bylo třeba ještě mnoho psát.

Jestliže se lidé, kteří odešli na Západ, během dlouhých let vypracovali k určitému vzdělání nebo materiálnímu slušnému standardu, znamenalo to úžasné úsilí, námahu a léta odřkáání. To nebyla darovaná léta, ale těžce vydobytá léta.

Podobnou situaci dnes zažívají lidé této země. Je o něco snazší. Ale téměř z ničeho učinit něco, znamená neobyčejnou námahu, obět v mnohém, i v osobním životě.

Lidé, kteří odešli, ať už z čistě politických důvodů, nebo tzv. hospodářských, (myslím tu část lidí, kteří v sobě měli iniciativu něco vytvořit, uplatnit se) prodělali o něco dřívě ten vývoj, který země musí prodělat dnes. Získali těžkou prací zkušenosti, rozhled, pracovní disciplínu, někteří dodatečně svoje vzdělání, všichni, ať na jakémkoliv místě, získali rozšířené spektrum vědomostí a nutnou verzírovanost. Mnozí z nich velice obětavě pracovali pro obnovu demokracie v Československu, starali se o informovanost našich lidí v zemi, pomáhali uveřejňovat články a knihy těm, kteří ve vlasti nemohli publikovat. Jiní pomáhali materiálně postiženým rodinám ve vlasti nebo drobnou, namáhavou a intenzivní prací, informovali nevědomé a falešně informované lidi Západu o poměrech v komunistických zemích.

Integrace v zemi, v níž žili, byla nutnou samozřejmostí, aby vůbec mohli nezbytné zkušenosti získat. Integrace neznamená odcizení, ale za těchto okolností rozšířenou životní bytí.

Dnes už neexistuje ani emigrace, ani exil. Dnes existují jen lidé, žijící tam nebo tam. (To je dokonce už dnešní i budoucí život Evropy). Švýcaři svým lidem žijícím mimo zemi říkají "Auslandschweizer", velice si těchto lidí váží, neboť jim přinášejí další zkušenosti, a "Auslandtscheche" je potom člověk, žijící většinou mimo zem, ale k zemi stále patřící. Nebylo by

možno už jednou samozřejmě tuto situaci pochopit a porozumět, že je vnitřní záležitostí člověka, kam patří, a že všechna posuzování, která mají různá jména, vznikají buď z neznalosti situace, nedostatku inteligence nebo zloby? Bylo vůbec v národě zvaženo, že tzv. exil se těmito nezdravými vlivy stal lidmi třetího řádu a tím byly vyloučeny možnosti uplatnit se ve vlastní zemi? Část lidí nabídla své zkušenosti této zemi hned na začátku v 89. roce. Často velmi beznáročně - a nebyla k žádné činnosti připuštěna. Její nabídky byly přehlédnuty, odmítnuty nebo nezodpovězeny.

Není to opravdu důvod k zamyšlení, ke změně postoje a k vzájemnému se nalezení? K další společné - lidské i právní - cestě?

Dr. Monika Kurik - Pospíšilová

ZEMSKÝ VÝKONNÝ VÝBOR ČESKOSLOVENSKÉ OBCE
LEGIONÁŘSKÉ PRO AUSTRALIJI A JIŽNÍ PACIFIC

UDĚLUJE ČESTNÉ UZNÁNÍ BRATRU:

JUDr. J. Andělov

ZA VYNIKAJÍCÍ PRÁCI V PROTI-KOMUNISTICKÉM ODBOJI

VLASTI ZDAR!

ING. J. DOHNAL
PŘEDSEDA ČSOL VIC BRANCH

KURT HERRMANN
PŘEDSEDA ZVV ČSOL V
ZAHRAŇICÍ

OBDOBNA ČESTNÁ UZNÁNÍ BYLA UDĚLENA MISTOPŘEDSEDovi
SVĚTOVÉHO SDRUŽENÍ BÝVALÝCH ČS; POLITICKÝCH VĚZŇŮ
V ZAHRAŇICÍ, BRATRU FRANTIŠKU BÍMOVĚ,
ČLENCÉ VÝBORU, SESTRĚ BEDŘIŠCE HOFFMANNOVÉ-SYŇKOVÉ
A TAJEMNÍKovi, BRATRU EVŽENU HOFFMANNOVI.

Rozhovory dnešních dnů

Rozhovor s Jaroslavem Cuhrou
místopředsedou klubu poslanců KDU-LS

Člen redakční rady MUKLA Karel Kukul byl pozván na mimořádný sjezd KANu dne 31. 1. 1993 v Praze. Sjezd pozdravili hosté dr. J. Čermák za ODS, předseda KPV dr. St. Drobný a za KDU-LS její předseda ing. J. Lux a J. Cuhra. Karel Kukul položil o přestávce poslednímu jmenovanému několik otázek:

Pane poslanče, rádi vzpomínáme na Vašeho zesnulého otce z dob vězení, Vaše sestra byla velmi aktivní v pařížském exilu. Pokládáme Vás proto za zasvěcenou osobu v problematice vězňů i exulantů. Váš otec byl člověk s bystrozrakým rozhledem do budoucna a s konkrétními představami o formě demokracie. Hovořval s Vámi o těchto věcech?

Otec nás vyučoval křesťanské politice. Vstřípil jsem si mnohé jeho závažné myšlenky. Stanovil prognózy a jejich prověření pokládal za prubířský kámen politika. Na sklonku svého života se ale zabýval spíše křesťanstvím a filozofií než politikou. Díky jeho výchově se mně dařilo odhadovat situace, také o událostech roku 1989 byla moje vize správná.

Nebyl jste zklamán nevyužitými příležitostmi při změně systému?

Byl. Především mně vadilo nepotrestání zločinů. Byl to výsměch spravedlnosti.

U části národa lze pozorovat určitou averzi vůči exulantům. Mluvívá se i o akci Klín na tomto poli. Jak se na ně díváte Vy, případně Vaše strana?

Je to složitá záležitost. Pokud odcházeli postižení komunistem, byla to jejich obrana proti zlu. V myslích některých lidí zde splynuli s těmi, kteří odcházeli z hospodářských důvodů. Bude nutné vytříbení exilu. Mnozí exulanti také silně integrovali do prostředí hostitelských zemí. Snad si to ani plně neuvědomují. Zde odvykla starší generace základům demokracie a mladší ji nepoznali. Demokratické smýšlení musí být programem. Tato etapa je nutná.

Mnozí exulanti nám pomáhali a pomáhají, mnohé zprostředkují. Majetkové vyrovnání nastane určitě.

V akci Klín v tomto směru nevěřím.

Návrh zákona o III.odboji podávala Vaše strana. Jaké jsou vyhlídky na jeho přejetí?

Je to důležitý zákon. Bude potřebovat ještě několik nutných úprav. Je třeba opatrnosti, aby bylo zamezeno zneužívání a fevnivosti.

Ústava České republiky praví, že prezident musí být volen i senátem. Ten dosud neexistuje ale prezident ano.

Byl tu spor o to, zda poslanci bývalého federálního shromáždění mají tvořit senát. Nastal stav, kdy český parlament popírá svou vlastní ústavu. To není fair play. Národní rada je přehlížena a je tu snaha o zapojení bývalých poslanců. Nebyl to rozumný krok, přiosťil politickou krizi a bude třeba hodně práce dát věci do pořádku. Senát ustaven nebyl. Uspíšení volby prezidenta bez schválení senátu vzešlo z iniciativy ODA.

Pane poslanče, děkuji za rozhovor.

Ty,
a pak Tvoji bratři
Odešli tiše,
skoro bez vzpomínek.
Jen řada věrných
ctí statečné muže.
Z myšlenek říše
splétají ti vínek
a na neznámý hrob
Ti skromně kladou růže

Karel Lukas

Plk.gšt. Karel Lukas byl bojovníkem na třech frontách naší nedávné historie:

V Prvním odboji, kde za první světové války bojoval v ruských a pak ve francouzských čs. legiích.

Ve Druhém odboji a to na západě v Anglii.

Ve Třetím odboji, protikomunistickém, byl zatčen jako člen velké skupiny, která připravovala znovunastolení právoplatného, demokratického řádu, který byl národu a státu vzat únorovým pučem 1948.

V tomto třetím životním zápase, který byl dalším praktickým pokračováním boje za myšlenky a ideály svobody, demokracie a věnován přípravě spravedlivého života pro národ, položil plukovník Lukas, za tragických okolností, svůj život. Byl ubit při výsleších na StB, umučen a ukopán k smrti. Zemřel 19. května 1949 na následky tohoto strašného mučení.

Proces této skupiny, souzené Státním soudem v týdnu mezi 25. - 30. červencem 1949, vedl předseda senátu pplk. just. JUDr. Jiří Štella, který rovněž podepsal provedení trestu smrti (vykonaného 5. listopadu 1949) pro Květoslava Prokeše, Jaroslava Borkovce a Vratislava Jandu.

Prokurátorem byl pověstný prokurátor Viezka.

Během tohoto soudu bylo čteno, že se nemůže dostavit Karel Lukas, neboť zemřel na zápal plic, a Oldřich Vodička, který rovněž během vyšetřovací vazby "zemřel na zápal plic". Oldřich Vodička byl rovněž umlácen, ukopán a ubit a na následky tohoto "vyšetřování" zemřel ve vyšetřovací vazbě 26. května 1949.

Karel Lukas nebyl jediný

i když se mně vzpomínka na něho mimořádně dotýká. Strávil jsem s ním totiž nějaký čas na společné cele. Právě po jednom takovém výslechu, v květnu 1949, ukopán a umučen byl přinesen v ranních hodinách na Pankrác, zabalen v dece a hozen do cely. Potom jej stejným způsobem hodili do korekce - temnice, kde protrpěl ještě několik dní bez lékařského ošetření v nesnesitelných mukách, a za pár dní zemřel.

Skutečně nebyl jediný. A já jsem se leta ptal, jak to bylo možné, že ti, kteří přežili na frontách a vrátili se do osvobozené vlasti a právem by si zasloužili úctu a vděk, dostali za odměnu po únoru 1948 hrůzostrašné věznice a koncentrační tábory.

A dnes?

Nechceme přece žádnou mstu. Jen spravedlnost pro zločince, z nichž mnozí ještě dnes sedí na vysokých místech a smějí se nám. Jsou to ti, kteří schvalovali a prováděli stalinismus a komunismus v jeho paranoidní krvavé praxi. Pomáhali plnit hrůzostrašné kobky kriminálů a koncentračních táborů a rozsévají hrůzu, utrpení a mučení. Likvidovali své politické odpůrce utlučením, ukopáním a mučením. Tak umírali naši nejlepší synové a dcery národa ve vězeních i na bolševických šibenicích. V ruzyňské věznici v Praze byl v roce 1950 dokonce založen "výzkumný ústav". Vědce tam představovali důstojníci StB Josef Somer a Zdeňka Frouzová. Dělali pokusy s bakteriologickými zbraněmi. Lidé, na nichž zkoušky prováděli, byli odsouzeni čsl. soudy k trestům smrti. Jiní, kteří měli jen doživotní žalář, byli morčaty ke zkouškám s jedy, halucinačními drogami a séry pravdomluvnosti. Poslední obětí těchto pokusů byl bývalý předseda Sociálně demokratické strany Československa Bohumil Laušman. Laušman po převzetí moci komunisty odešel do exilu. V roce 1953 byl unesen z Rakouska za pomoci agentů StB a rakouských policistů.

V květnu 1963 na něm lékař věznice Ruzyň zkoušel nový preparát halucinační drogy, vyvinuté výzkumným ústavem StB. Drogy mu byly dány do cigaret.

Bohumil Laušman zemřel po strašlivém dušení v noci z 8. na 9. května 1963. Ve své knize píše svědek z cely číslo 13 Štefan Pagač o této strašlivé smrti. "Až se jednou bude psát historie ruzyňské mučírny, určitě nebude méně hrozivá než historie Dachau, Terezína nebo Mathausenu."

**VŠICHNI TITO BÝVALÍ NADLIDÉ, STALINEM POČÍNÁJE, JSOU A BUDOU
VELKÝMI ZLOČINCI.**

Mila Sýkora

Ať je naše země dobrá nebo špatná, zůstane do konce života naší zemí! Jestliže je dobrá, budeme ji podporovat, jestliže je špatná, učiníme všechno, aby se zlepšila!

Benjamin Franklin

Názory, argumenty, dokumenty -

z činnosti světového sdružení

SVĚTOVÉ SDRUŽENÍ BÝVALÝCH ČESKOSLOVENSKÝCH POLITICKÝCH VĚZŇŮ V EXILU
WELTVEREINIGUNG DER EHEMALIGEN TSCHECHOSLOWAKISCHEN POLIT. HÄFTLINGE IM EXIL
ASSOCIATION MONDIALE DES ANCIENS PRISONNIERS POLITIQUES TCHECOSLOVAQUES EN EXIL
WORLD ASSOCIATION OF FORMER CZECHOSLOVAK POLITICAL PRISONERS IN EXILE

Postfach 4111, 8022 ZÜRICH

Solothurn, Švýcarsko, 28. prosince 1992

Adresa předsedy:
JUDr. Ing. Jaroslav Anděl
Verenaweg 14
4500 SOLOTHURN
Schweiz

Komisi pro lidská práva a základní svobody Evropské rady
STRASSBOURG
France

Věc: Česká republika - přijetí za člena Evropské rady.

Vážení členové Komise pro lidská práva
a základní svobody Evropské rady!

My, bývalí českoslovenští političtí vězni, oběti komunistického teroru a právní zvůle, žijící v exilu a roztroušeni po celém světě jsme s povděkem vzali na vědomí, že Vaše komise bude již 15. ledna 1993 jednat o přijetí České republiky do Evropské rady a zkoumat, zda Česká republika splňuje podmínky Evropské rady pro přijetí za jejího člena, t.j. zda Česká republika je - či není DEMOKRATICKÝM A PRÁVNÍM STÁTEM.

Vítáme toto Vaše rozhodnutí, děkujeme Vám za něj a těšíme se, že naše vlast, nebo naše bývalá vlast se zařadí mezi demokratické a právní státy Evropy jako jejich stejný a rovnoprávný člen.

Prosíme Vás však velmi naléhavě, abyste před přijetím České republiky za člena Evropské rady od ní kategoricky, nekompromisně a jako *conditio sine qua non* žádali právně závazné prohlášení, že bude skutečným demokratickým a právním státem

a pro splnění tohoto závazku jí dali maximální lhůtu 6 měsíců.

Důvod této naší prosby spočívá v tom, že právní předchůdkyně České Republiky, Česká a Slovenská federativní republika, jejíž zákony Česká republika přejímá,

NEBYLA ANI DEMOKRATICKÝM, ANI PRÁVNÍM STÁTEM,

ačkoli se takovým být před přijetím do Evropské rady zavázala! Česká a Slovenská federativní republika nerespektovala základní právní zásadu v mezinárodních stycích "pacta sunt servanda", svůj Evropské radě daný závazek, že bude demokratickým a právním státem, a to po celou dobu od podpisu Konvence k ochraně lidských práv a základních svobod Evropské rady, přijaté v Římě dne

4. listopadu 1950 a podepsané Českou a Slovenskou federativní republikou dne 21. února 1991, nedodržela.

Vydávala zákony, které fakticky potvrzovaly krádeže majetku nevinných osob komunistickým režimem a právní zvlášť, a tento fakticky kradený majetek nechala v rukách jeho kupců, z větší části opět komunistů a jejich přátel jako jejich zákonný majetek, což v žádném právním státě světa není možné. Jde jmenovitě o zákon č. 87/1991 Sb. z 21. 2. 1991 o mimosoudních rehabilitacích, dále o zákon č. 229/1991 Sb. z 21. 5. 1991 o regulaci vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, částečně také o zákon č. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci.

To jsou však jen ty nejdůležitější zákony, které činností České a Slovenské federativní republiky porušily lidská práva a základní svobody.

Všechny tyto zákony porušují kromě vlastních ústavních zákonů všechny od roku 1945 vydané mezinárodní dohody a mezinárodní právní normy tím, že všechny občany a jiné osoby dělí do dvou skupin, z nichž jedné právo na vrácení, resp. restituci jejich majetku přiznává, druhé skupině občanů a lidí však stejné právo upírá a odnímá, čímž tuto druhou skupinu proti první zcela bezdůvodně diskriminuje.

Všechny tyto zákony však nejmarkantnějším způsobem porušují článek 1 dodatkového protokolu ke Konvenci k ochraně lidských práv a základních svobod EVROPSKÉ RADY z 20. března 1952, který federální shromáždění České a Slovenské federativní republiky spolu a současně s Konvencí k ochraně lidských práv a základních svobod ratifikovalo!

Tyto dokumenty byly 18. března 1992 uloženy u Generálního sekretariátu Evropské rady ve Strassburgu a tímto dnem se v České a Slovenské republice staly právně platnými zákony, A SICE DOKONCE VE STEJNÉ VĚCI NADŘAZENÝMI JEJÍM VLASTNÍM ZÁKONŮM!

Federální shromáždění České a Slovenské federativní republiky a její vláda tyto pro ně závazné právní normy EVROPSKÉ RADY totálně ignorovaly a jednaly, jako by tyto mezinárodně závazné právní normy vůbec neexistovaly.

Vydaly výše uvedené a jiné zákony v úplném rozporu s uvedenými závaznými právními normami Evropské rady, jmenovitě zákony, které fakticky a "demokratickým způsobem" potvrzují dřívějším komunistickým terorem a právní zvlášť spáchané krádeže movitého i nemovitého majetku nevinných lidí!

Tím vpředu uvedené zákony České a Slovenské federativní republiky porušily - a porušují dodnes -

Článek 1. dodatkového protokolu z 20. března 1952 ke Konvenci k ochraně lidských práv a základních svobod Evropské rady, ratifikovaný Federálním shromážděním České a Slovenské federativní republiky, který v českém překladu zní:

"Článek 1.

Každá přirozená nebo právnická osoba má právo na úctu k jejímu majetku. Nikomu nesmí být majetek odejmut, s výjimkou, že to vyžaduje veřejný zájem a to jen za podmínek zákonem a všeobecnými zásadami mezinárodního práva předpokládaných."

Originální anglický text tohoto ustanovení, právně plně závazný i pro ČSFR a tedy i pro Českou republiku zní:

"Article 1

Every natural or legal person is entitled to the peaceful enjoyment of his possession. No one shall be deprived of his possession except in the public interest and subject to the conditions provided for by law and the general principles of international law."

Všechny vpředu uvedené a v rozporu s tímto ustanovením vydané zákony nová Česká republika převzala a přesto, že tyto jsou v rozporu s Evropskou Konvencí k ochraně lidských práv a základních svobod i s jejími deseti dodatkovými protokoly tvoří část jejího právního řádu.

Děkujeme znovu všem institucím Evropské rady za to, že chtějí naší, nebo bývalou vlast, ČESKOU REPUBLIKU přijmout za člena Evropské rady.

Prosíme však naléhavě před definitivním přijetím České republiky - snad znovu po České a Slovenské federativní republice, která od 30. 12. 1992 fakticky a mezinárodně již neexistuje - jako 25. člena Evropské rady od vlády a prezidenta České republiky požadovati závazné prohlášení a krátkodobý závazek, že všechny její zákony, jmenovitě ale zákon č. 87/1991 Sb. z 21. února 1991 o mimosoudních rehabilitacích, zákon č. 229/1991 Sb. z 21. 5. 1991 o regulaci vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku a Zákon č. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci uvede do souladu s Evropskou konvencí k ochraně lidských práv a základních svobod, uzavřenou dne 4. listopadu 1950 v Římě a s jejími 10ti dodatkovými protokoly, které budou v České republice jako členu Evropské rady, platnými, závaznými a vlastním zákonům nadřazenými zákony.

My máme jistě zájem náš komunistickým terorem a právní zvlášť nám ukradený majetek dostatí zpět do našeho vlastnictví a držby. Avšak především nám jde o to, aby se naše - i bývalá - vlast stala znovu PRÁVNÍM A DEMOKRATICKÝM STÁTEM, stejným, jako jsou ostatní členové Evropské rady.

Co je vpředu uvedeno, nejsou žádné báje, nebo výmysly, nýbrž velmi smutné komunistické a postkomunistické skutečnosti.

Nevěříme, že instituce Evropské rady její humanitní ustanovení, obsažená v Konvencí k ochraně lidských práv a základních svobod ze dne 4. listopadu 1950 a jejích 10ti dodatkových protokolech samý poruší tím, že připustí a jako platné uznají zákony České republiky, které jsou v rozporu s těmito zásadami Evropské rady.

Jsmo kdykoli ochotni - bude-li to nutné - k dalším vysvětlením a důkazům v této věci, nebo také k osobním konzultacím našich právníků s právními experty Evropské rady a jejích institucí.

Děkujeme Vám za potvrzení přijetí tohoto dopisu a sdělení Vašeho rozhodnutí v této věci.

V dokonalé úctě za:

JUDr. Ing. Jaroslav Anděl
JUDr. Ing. Jaroslav Anděl
předseda

ČESKÁ NÁRODNÍ RADA

VII. volební období

Prohlášení České národní rady k parlamentům a národům světa

Česká národní rada, jako svobodně zvolený zákonodárny sbor České republiky, pamětliva tisícileté tradice českého státu, usnesla se takto:

Česká republika se stane dnem 1. ledna 1993 samostatným, svrchovaným a nezávislým státem, vzešlým jako nástupnický stát z rozdělení ČSFR v souladu s jeho ústavním právem, přičemž ústavní rámec pro její vznik byl vytvořen přijetím zákona o zániku ČSFR v parlamentu ČSFR.

Stejně jako demokratické státy celého světa, Česká republika ve své vnitřní i zahraniční politice bude vycházet z bezvýhradné úcty k lidským právům a základním svobodám, ze zásad pluralitní demokracie a právního státu, jejichž důsledné naplňování tvoří základ svobody, spravedlnosti a míru.

Česká republika vyjadřuje svůj zájem stát se co nejdříve členem Rady Evropy a smluvní stranou Evropské úmluvy o lidských právech a bude v souladu s mezinárodními standardy respektovat práva a plnit závazky týkající se národnostních menšin.

Česká republika se bude řídit v mezinárodních vztazích pravidly mezinárodního práva, jakož i cíly a zásadami zakotvenými v Chartě OSN, v helsinském Závěrečném aktu a v navazujících dokumentech. Jako jeden z právních nástupců původního a zakládajícího člana Organizace spojených národů Česká republika potvrzuje své rozhodnutí respektovat zásady této organizace a hodlá v jejich rámci pokračovat v úsilí o upevnění míru a bezpečnosti, o pokojné řešení konfliktů a civilizačních problémů mezinárodního dosahu.

Česká republika bude napomáhat rozvoji spolupráce v Evropě, která má za cíl vytvořit účinný bezpečnostní systém. Bude důsledně plnit závazky týkající se snížení ozbrojených sil a výzbroje na úroveň dostatečnou pro obranu a bude se zasazovat o posílení důvěry a stability na mnohostranném a dvoustranném základě.

Česká republika bude vytvářet politické, ekonomické, smluvní a legislativní podmínky pro postupné zapojování a budoucí členství v hlavních evropských politických, hospodářských a dalších organizacích.

Potvrzuje závazky sjednané s ČSFR v Evropské dohodě o přidružení a má zájem na jejím rychlém převedení na Českou republiku.

Česká republika bude usilovat o prohloubení svého zapojení do světové ekonomiky a o plynulou sukcesi do členství v Mezinárodním měnovém fondu, ve Světové bance, v GATT a v Evropské bance pro obnovu a rozvoj.

V souladu s platnými zásadami mezinárodního práva a v rozsahu jím stanoveném se Česká republika bude od 1. ledna 1993 považovat za vázanu mnohostrannými i dvoustrannými smlouvami a dohodami, jejichž stranou byla k témuž datu ČSFR.

Česká republika je připravena navázat s druhými státy diplomatické styky a rozvíjet s nimi vztahy na zásadách svrchované rovnosti, nevměšování do vnitřních záležitostí, respektování uzemní a politické nezávislosti a neporušitelnosti hranic.

Česká republika převezme svůj podíl na finančních závazcích ČSFR vůči třetím státům a mezinárodním organizacím podle příslušného ústavního zákona a Smlouvy uzavřené mezi ČR a SR o dělení majetku federace.

Česká republika bude věnovat zvláštní pozornost vztahům se Slovenskou republikou. Smlouvy a dohody sjednané mezi oběma republikami umožní, aby byla zachována taková spolupráce a koordinace ve vzájemných vztazích, která přispěje ke vzájemným vztahům mezi oběma státy ku prospěchu jejich občanům.

Česká republika se hlasy poslanců svého zákonodárního sboru zavázala v ústavě rozvíjet se jako součást rodiny evropských a světových demokracií a tento závazek chápe jako obecný cíl svého vnitropolitického a zahraničně politického usilování.

Naši lidé musejí znát svůj program; občas si jej pozorně přečíst a osvojit si jej dobře! A ovšem pro místné poměry jej specializovat! Co nejkonkrétnějším musí být a prakticky všude, v malém i velkém prováděn.

T. G. Masaryk

Právní požadavek

1. Zákon č. 87/1991 Sb. ze dne 21. února 1991 o mimosoudních rehabilitacích budiž Ústavním soudem ČSFR, eventuelně ČR po provedeném řízení prohlášen za:
  - a) **odporující** platné ústavě České a Slovenské federativní republiky, eventuelně České republiky, t.j. **je v nesouladu s ní;**
  - b) **odporující** zákonu č. 23/1991 Sb. ze dne 9. ledna 1991, kterým se uvozuje LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské federativní republiky, t.j. **je v nesouladu s ním;**
  - c) **odporující** § 1 zákona č. 119/1990 Sb. ze dne 23. dubna 1990 o soudní rehabilitaci, t.j. **je v nesouladu s ním;**
  - d) **odporující** základní právní zásadě, platné v každém demokratickém a právním státě světa: "Nullum crimen sine lege", t.j. **je v nesouladu s ní;**
  - e) **odporující** základní právní zásadě, platné v každém demokratickém a právním státě: "Nullum crimen nulla poena", t.j. **je v nesouladu s ní;**
  - f) **odporující** článku 17. VŠEOBECNÉ DEKLARACE LIDSKÝCH PRÁV Spojených národů ze dne 10. prosince 1948, t.j. **je v nesouladu s ním;**
  - g) **odporující** závěrečným aktům Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, podepsaným a přijatým v Helsinkách dne 1. srpna 1975 i Českou a Slovenskou socialistickou republikou jako právní předchůdkyni ČSFR, eventuelně ČR, t.j. **je v nesouladu s nimi;**
  - h) **odporující** článku 1. dodatkového protokolu k Evropské konvenci k ochraně lidských práv a základních svobod ze dne 20. března 1952, podepsaném Českou a Slovenskou federativní republikou dne 21. února 1991, ratifikovaném Federálním shromážděním České a Slovenské federativní republiky, deponovaným u Generálního sekretariátu Evropské rady dne 18. března 1992, čímž se stal v České a Slovenské federativní, případně v České republice zákonem, nadřazeným jejím vlastním zákonům, t.j. **je v nesouladu s ním;**
  - i) **odporující** Pařížské chartě pro novou Evropu, uzavřené na následné konferenci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, konané jako špičkové setkání státníků signatářů této konference v Paříži 19. - 21. listopadu 1990, kterou přijala i Česká a Slovenská federativní republika, t.j. **je v nesouladu s ní;**
  - j) **rušící** fakticky § 1 zákona č. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci i účel tohoto zákona, t.j. **je v nesouladu s ním;**

k) **fakticky potvrzující, legalisující a znovu zavádějící** protiprávní teror a právní zvlí dřívější komunistické totalitní moci a proto neslučitelný s pojmem demokratického a právního státu, jakým se Česká a Slovenská federativní republika jako 25. člen Evropské rady být zavázala a **tedy v nesouladu s celým právním systémem demokratického a právního státu.**

2. Právní definice "Povinné osoby", uvedené v §§ 4, 15 a 20 zákona č. 87/1991 Sb., buďtež Ústavním soudem prohlášeny **za odporující a tedy v nesouladu** se všemi zákony a mezinárodními právními normami, uvedenými v odstavci **1.**

Tyto právní definice buďtež nahrazeny následovně:

"POVINNÁ OSOBA" je každá fyzická či právnická osoba, nebo stát a jeho zařízení a podniky, pokud drží nemovitý, nebo movitý majetek osoby, které tento majetek právně patřil 25. února 1948, nebo kdykoli později, **bez jejího souhlasu.**

3. Vzhledem k okolnosti, že zákon č. 87/1991 Sb. se vztahuje na osoby žijící kdekoli na světě, je **preklusivní lhůta 6 měsíců,** stanovená v § 5 odst. (2) tohoto zákona k uplatnění jejich nároku na vydání věci, **nemožně krátká.** Proto tato lhůta budiž v novelisovaném zákoně č. 87/1991 Sb. stanovena na dva roky od jeho vydání pro ty osoby, které svůj nárok již neuplatnily podle původního zákona č. 87/1991 Sb.

Krátkost a tedy nepřijatelnost lhůty 6 měsíců k uplatnění nároků oprávněných osob a nutnost jejího prodloužení na dva roky budiž nalezeno Ústavním soudem České a Slovenské federativní republiky, případně České republiky.

4. Všechna právní a soudní jednání, rozhodnutí a opatření, spočívající na zákoně č. 87/1991 Sb., nebo jím odůvodněná, zůstávají v platnosti, pokud nejsou v rozporu s ustanoveními jeho novelisace.

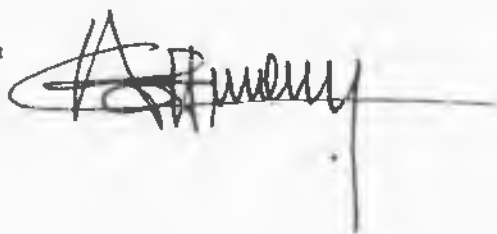
Pokud taková jednání, rozhodnutí a opatření budou v rozporu a tedy v nesouladu s ustanoveními novelisovaného zákona č. 87/1991 Sb., musí být novým jednáním, rozhodnutím, nebo opatřením uvedena bezplatně do souladu s jeho novelisovanými opatřeními.

25. únor 1948, bezedný zdroj zármutku a poučení

Ne, čtyřicetpět let není žádné jubileum, jak píše autor ve svém níže uvedeném článku, uveřejněném v Neue Zürcher Zeitung ze dne 25. února 1993. Přesto je to jakási první předzvěst padesátého jubilea tragické události v českých dějinách, která možná dnešní mladé generaci mnoho neřká, jejíž dalekosáhlé důsledky však budou znamenat pro celou řadu příštích generací těžké mravní zatížení, obdobné poválečným generacím sousedního Německa, které trvá dodnes. Nestranný pozorovatel si právem klade otázku, jak je možné, že vítězný národ, který po dobu boje proti nacismu stál jednoznačně na straně spojenců, usilujících o vítězství svobody a demokracie nad totalitou a tyranií, jak je možné, že tento národ v srdci Evropy bez jediného výstřelu hodil přes palubu veškeré ušlechtilé tradice svých národních dějin. Alibistické výmluvy na Jaltskou dohodu neobstojí, protože je v nich zřetelně vyjádřen požadavek svobodných voleb a demokratické ústavy pro všechny státy střední a východní Evropy. Z poválečné československé politické elity s demokratickou svatozáří kolem hlavy, se až na nepatrné výjimky nenašel nikdo, kdy by byl tehdy schopen říci národu pravdu. Pozoruhodné na níže uveřejněném článku je zdůraznění jedné dosud opomíjené skutečnosti, která v únoru 1948 umožnila hladký průběh komunistického puče. Událost, která uvrhla náš národ do více než čtyřicetiletého jha nesvobody a bídy, jej nechala chladným. Puč jej nevzrušil v důsledku perfektní politické desorientace. Byla předvedena obdivuhodně "čistá práce" profesionálních lhářů, manipulátorů davu, strategiů nenávisli a strachu. S odstupem čtyřicetipeti let se nestranný pamětník táže, jak to, že český lev tehdy nezařval. Byli to prezident Beneš a ministr zahraničí Jan Masaryk, hrdinové osvobození po II. světové válce, které národ miloval a jimž bezmezně důvěřoval. A právě ti zůstali po Gottwaldově puči na hradě. Bylo tedy všechno v nejlepším pořádku - opona spadla, na desetiletí se zatmělo

E. Hoffmann

Komunisty odzlačená Praha

Hans Tütsch, Washington¹

Čtyřicetpět let není žádné jubileum. Ale 25. únor 1948 utkví v paměti jako den, kdy komunisté v Československu převzali veškeré mocenské posice a isolovali presidenta Beneše. Sníh s ledem ještě ležely na Václavském náměstí. Pod zamračeným nebem se na balkoně objevil Klement Gottwald

¹ H. E. Tütsch byl v letech 1946 - 1981 redaktorem NZZ převážně v zahraničí, naposledy ve Washingtonu.

s ruskou kožešinovou čepicí na hlavě před čekajícím davem a přečetl seznam členů své vlády. Beneš, který ještě den předtím ujišťoval, že demisi dvanácti vládních demokratických ministrů nepřijme a Gottwaldův požadavek obsadit uvolněná místa jemu oddanými lidmi odmítne, kapituloval. Čtrnáct ministrů staré vlády zůstalo, mezi nimi i ministr obrany, generál Svoboda, povolný to nástroj komunistů, tehdy a opět v r. 1968, a ministr zahraničí Jan Masaryk.

Fikce a skutečnost

Proč Masaryk zůstal v Černínském paláci, nedovedl vysvětlit ani jeho dlouholetý spolupracovník a bělehradský vyslanec, Josef Korbel. Korbelova dcera, Madelaine Albright, je nyní vyslankyní Spojených států u Spojených národů se sídlem ve vládě presidenta Clintona.

To, že Masaryk zůstal v Gottwaldově vládě a že Beneš přijal demisi dvanácti demokratických ministrů, vzbudilo dojem, že převrat se uskutečnil parlamentní cestou. Ve skutečnosti byly demokratické struktury zevnitř vyhlodány, takže se dne 25. února zhroutily.

Již po konci II. světové války převzali komunisté ve vládě a ve státní správě klíčové posice. Dne 20. února pak vytvořili akční výbory ve všech ministerstvech, továrnách a u obchodních společností, ale především u všech nekomunistických stran a organizací. Všichni občané, kteří odmítli plnit jejich rozkazy, byli vyhozeni často s pomocí policie, vedené komunistickým ministrem vnitra Noskem.

Kdo se nezúčastnil čistky, stal se sám její obětí. Demokratickým ministrům byl znemožněn přístup do jejich ministerstev. Noviny a rozhlas byly zglajchšaltovány. Převzetí moci bylo navenek demonstrováno nástupem ilegálních ozbrojených dělnických milic na Václavském náměstí v doprovodu velkých komunistických desítkářů po boku.

Smutek padl v těchto dnech na Prahu, která se nazývá zlatou. Zlatá Praha. Již v roce 1947 jsem navštívil Prahu, která byla válkou málo poškozena a jejíž životní standard se dal veskrze srovnat s curyšským. Ale že něco nebylo v pořádku, jsem poznal brzy při rozhovoru s jedním profesorem, který se neodvážil přijít do hotelu, kde zřejmě už, jako i ve dvou jiných velkých hotelech, němčtí okupanti instalovali mikrofony a kde ve všech sálech se potulovali špiclové. O rok později jsem pak bydlel v hotelu Flora, kde nás přátelští čišníci při snídani vždy informovali kdykoli se o nás zajímala policie. Tam jsme také našli dva obstarožní mikrofony, z nichž jeden jsem si jako suvenýr vzal s sebou do Ameriky.

To, co se stalo v únorových dnech 1948, bylo a bude vždy právem označováno jako puč, nebo převrat. Život Jana Masaryka skončil o několik dní později - defenestrací - obvyklým to způsobem v českých dějinách, vyhozením z okna vysoké budovy. Ještě nikdy jsem neviděl tolik lidí, kteří Masaryka vůbec neznali, na ulici plakat, jako při jeho úmrtí.

Pseudo-volby

Jakmile komunisté shledali svou posici neotřesitelnou, provedli volby. Ty se konaly dne 30. května, přičemž již dne 7. června mohlo být v Neue Zürcher Zeitung stranické rozdělení křesel v nově zvoleném parlamentu uveřejněno. V Praze se tak stalo až dne 4. července. Podobně tomu bylo, když jsem referoval o volbách ve východním Berlíně v r. 1949. - Každý volič obdržel dva lístky. Na jednom byla vytištěna celá kandidátní listina, druhý byl bílý. U velikého koše na papír stály zástupy komunistů a kontrolovaly, kdo tam hodil bílý lístek, což mnozí ostenativně učinili. Přes tento dozor se 10% voličů odvážilo hlasovat proti vládním kandidátům.

V roce 1986 jsem znovu navštívil Prahu, kde byl režim již dlouho prohnílý. Z dřívějších přátel jsem našel jen Františka, právníka, který nám s podivuhodnou civilní odvahou v letech 1948 a 1949 vždy překládal noviny. Pak byl na dobu více jak jedenáct let poslán do továrny jako soustružník. Nálada ve městě byla bezútešná. Mimo Hradčany byly mnohé nádherné budovy - kostely a šlechtické paláce - špatně udržovány. Praha ztratila svůj lesk

Rodí se něco nového v lidstvu, ve všech oborech - jak se říkává - něco kvasí; nevíme ještě, co to vlastně je, ale kdo pečlivě stopuje historii a její vývoj, kdo se nedá mýlit hesly a slovy, kdo sám k sobě a k jiným bude upřímný, ten pochopuje, že spějeme k novému vyššímu nazírání na život. Kdo to pochopíš a pocítíš, ten bude vědět, co a jak má pomáhat.

T. G. Masaryk

SVĚTOVÉ SDRUŽENÍ BÝVALÝCH ČESKOSLOVENSKÝCH POLITICKÝCH VĚZŇŮ V EXILU
WELTVEREINIGUNG DER EHEMALIGEN TSCHECHOSLOWAKISCHEN POLIT. HÄFTLINGE IM EXIL
ASSOCIATION MONDIALE DES ANCIENS PRISONNIERS POLITIQUES TCHECOSLOVAQUES EN EXIL
WORLD ASSOCIATION OF FORMER CZECHOSLOVAK POLITICAL PRISONERS IN EXILE

Postfach 4111, 8022 ZÜRICH

Solothurn, Švýcarsko, 19. březen 1993.

Adresa předsedy:

JUDr. Ing. Jaroslav Anděl

Verenaweg 14

4500 SOLOTHURN

Schweiz

Pan

Václav Klaus

předseda vlády České republiky

kancelář předsednictva vlády

nábřeží kapitána Jaroše č. 4

DOPORUČENĚ,

na návratku

125 09 Praha 1

Věc: "Česko" - zkrácený název České republiky, jeho nemožnost a nepřipustnost.

Vážený pane předsedo vlády České republiky!

Světové sdružení bývalých československých politických vězňů v exilu zjistilo s opravdovým ustrnutím, bolestí a konsternací, že Vaše vláda - snad prozatím - rozhodla, aby zkrácený název České republiky byl "Č e s k o".

Považujeme to za největší urážku všech Čechů z Čech, protože:

1. Tento název, až do r. 1938 zcela neznámý, zavedl Adolf Hitler pro zbytek Čech, zbylý po záboru jejich pohraničních území. Tento zbytek Čech nazval "Tschechei", aby je odlišil od dosavadního historického názvu "Böhmen", nebo "Bohemia", jak se až dosud Česká země po Keltském kmeni Bojů jmenovala (Böhmen, Bohemia, z latinského Bojo hemum, vlast Bojů). Hitler vyhradil název "Böhmen" jen pro pohraniční část Čech, osídlenou po záboru v říjnu 1938 jen Němci.

Zkrácený název České republiky "Česko" je také urážkou všech nacisty popravených a v koncentračních táborech umučených cca 420.000 Čechů, z toho 230.000 židů,

popraveného předsedy České vlády generála Eliáše,

popraveného primátora hlavního města Prahy Dra Otakara Klapky,

popraveného generálního tajemníka Československého červeného kříže Bidla a celé rodiny včetně dětí úředníka Červeného kříže Fafka,

všech přes 2500 padlých v pražském povstání 5. května 1945 a množství v něm raněných, jehož se podpisatel tohoto dopisu, dnes 88 letý, osobně účastnil a byl v něm s trvalými následky zraněn

i všech ostatních bojovníků proti nacistům, kteří tento boj přežili i nepřežili.

2. Je však také v nejvyšší míře urážlivý pro všechny Moravany a Slezany a proto pro ně nepřijatelný, protože - i když snad gramaticky nezávadný - je název republiky "Česko" politicky naprosto nepřístupný, protože fakticky a v souladu s Hitlerovou vůlí má význam jen lokální, t.j. omezující se jen na Čechy, t.j. jen na Českou zem, podobně, jako územně omezující jsou

názvy "Ostravsko", "Valašsko", "Chodsko", "Turnovsko", "Plzeňsko", "Brněnsko", Budějovicko" atd.

Proto zkrácené označení republiky "Česko" je pro Moravany a Slezany, také Čechy, nejen urážlivé, ale také politicky naprosto nepřijatelné.

Navrhujeme

proto, aby pro Českou republiku byl zvolen název

"Čechyje",

případně jako gramatická, avšak stejně znějící výjimka Čechije, nebo Čechie, což je však již otázka gramatiků a nikoli politiků, jako celkové území České republiky, sestávající z Čech, Moravy a Slezska.

Není to žádný novotvar, nebo umělý název, byl znám v sokolských písních již koncem minulého a na počátku tohoto století a je zcela obdobný českým názvům jiných států, na příklad Belgie, Francie, Itálie, Skandinávie, ale i opravdu územně i počtem obyvatelů skutečně obrovské Indie, ale i starých historických zemí jako Ilyrie, Makedonie, Alvanie a dalších.

Jestliže jako "Čechyje" nebo "Čechie" obdobně znějící názvy jiných států jsou u nás nejen obecně přijaté, ale již dávno vžitě, je jistě tento název nejen jazykově přijatelný,

ale i politicky naprosto nutný a přispívající k státnímu uvědomění všech občanů republiky z Čech, Moravy i Slezska.

Žádáme Vás proto, pane předsedo vlády České republiky, aby Vaše vláda předložila jejímu parlamentu vládní návrh zákona, aby jako zkrácený název České republiky byl zákonem prohlášen název

"Čechyje",

nebo snad jako gramatická výjimka

"Čechie",

který zní téměř stejně, jako již přijatý německý název

"Tschechien".

Tím pane předsedo vlády České republiky provedete

Vy osobně,

Vaše vláda a

parlament České republiky jeden z největších státnických činů současné doby, vedoucí k sjednocení a identifikaci státního vědomí všech občanů, žijících v Čechii, t.j. v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Děkujeme Vám za potvrzení přijetí tohoto dopisu a Vaši i Vlády činnost ve smyslu jeho uskutečnění.

S pozdravem Čechii, vlasti všech Čechů v Čechách, na Moravě a ve Slezsku zdar.

Za:

J. Anděl
JUDr. Ing. Jaroslav Anděl
předseda

Poznámka redakce: Kdo z Vás by měl jiný důstojný název pro naši republiku než Čechie může ho sdělit na adresu autora tohoto článku nebo tohoto časopisu. Název se stále hledá!

Nezdařený útěk

V listopadu roku 1951 jsem byl odtransportován z hrůzostrašného koncentračního tábora Dvanáctky do nového tábora Prokop-Horní Slavkov. Netušil jsem, jaké peklo zde prožiji. Den před vánočními svátky provedli dozorcí důkladnou prohlídku celého tábora, která trvala déle než tři hodiny. Po celou dobu jsme stáli v třesutém mrazu na nástupišti. Když jsme se konečně směli vrátit na světnice, užasli jsme nad bachařskou surovostí. Každá světnice vypadala jako po zemětřesení. Všechny naše věci byly bez ladu a skladu naházeny na hromadu a co bylo lepšího - hlavně cigarety - se ztratilo. Hlásit na velitelství, že se někomu něco ztratilo? Ale to nemělo smysl, protože stěžovatel by se dostal za nařknutí příslušníka SNB do bunkru nejméně na 14 dní. Ale to nebylo rozhodně křivé obvinění, oni skutečně kradli...

V záplavě surovostí, šikany a týrání to byla snad právě ta příslovečná kapka, kterou míra trpělivosti přetekla. Na Štědrý den jsme se všichni na světnici dohodli, že společně uprchneme. Řešili jsme se vykopat pod našim barákem štolu, která by vyústila za oplocením. A hned jsme se dali do práce. Lze si jen ztěžít představit, co námahy stálo vykopat nenápadně štolu v rozměrech asi 70 x 60 centimetrů, kterou se člověk jen nesnadno protáhl. Vykopanou zeminu jsme rozsypávali pod barákem a tak práce postupovala jen pomalu. Navíc nám nepřálo počasí. Za prudké bouře a lijáku hrozilo sesutí, protože chodba byla pouze dva metry pod povrchem země. Museli jsme na několika místech chodbu vyděvit. Kdo jáchymovské peklo prožil ví, jak bylo obtížné cokoliv přinést ze šachty do tábora. A my jsme propašovali dřevo i piliny na vysušené štoly! Zbývalo prorazit poslední čtyři metry - když se to stalo. Večer jsme byli všichni ze světnice eskortováni do jenopatrového bunkru, který byl dostavěn před vánoce. A ještě tu noc jsme museli pod dohledem ozbrojených bachařů celou chodbu zezhora prokopat a zasypat. Ráno nám byly odebrány šaty i příkrývky a začalo vyšetřování. Bylo zřejmé, že náš plán byl prozrazen. Ale kdo ho prozradil? Nakonec se jeden ze spoluvězňů přiznal. V dobrém úmyslu požádal svého civilního spolupracovníka, který mu už dříve zprostředkoval balíček z domova, o službu. Požádal ho, aby mu přinesl buzolu a několik baretů. Na otázku, proč potřebuje barety, svědčil mu naše tajemství. A civilní zaměstnanec nechtěl riskovat a oznámil vše na SNB.

Bylo možné se na něj hněvat? Ovšem jeho neopatrnost měla strašlivé následky. Skončili jsme v bunkru na mokré podlaze, zkrhlí, s omrzlýma rukama a nohama a při vyšetřování se s ranami nešetřilo. V tomto příšerném prostředí jsme prožili, lépe řečeno proživořili, měsíc. Každá lichý den jsme dostali několik lžic polévky a dva plátky knedlíku, v sudých dnech trochu neslazené černé špíny, které říkali káva, a slabý krajíček chleba. Po celou dobu pobytu v bunkru jsme se nemyli a nikdo nesměl zatopit v kamnech, která stála na chodbě.

Velitel tábora Trnka, podporučík Pták a estébák Růžička se na nás chodili dívat, při čemž Růžička si neodpustil "politický" projev: "Dnes můžete mluvit o velkém štěstí, že jsem byl mimo tábor. Já bych vás tu díru nechal dokopat a až byste vylezli za dráty, tak bych vás nechat všechny postřít. Nic jiného si nezasloužíte, vy zrádci národa!"

V situaci, jaká vládla v bunkru, bylo asi těžké posoudit, zda to bylo opravdu štěstí, že Růžička byl náhodou mimo tábor. Jeden z vyšetřovaných, kterému povolily nervy, spáchal v bunkru sebevraždu. Další se z prožitých hrůz pomátl. Mnoho měsíců prožil v poutech až ho, na smrt týraného a vyhladovělého, směl ošetřit táborový lékař. Ten ho odmítl léčit v táboře a zařídil, aby Baláži - tak se ten nešťastník jmenoval - byl převezen do karlovarské nemocnice. Za tři dny po převozu zemřel. Snad někdo, kdo s ním prožil poslední chvíle jeho života, podá svědectví o bestialitách, páchaných nejen na něm ale i na tisících bezbranných obětech komunismu.

Mila Sýkora

Dodatek redakce: Nemělo by být zapomenuto, že bratr Sýkora se velice zasloužil o kovový kříž, kolem kterého se každý rok shromažďujeme v Nagelbergu.

O táborových poukázkách

Vlastně to vzniklo mezi skauty. Jeden z nás, bratr Rolfík má odborku sběratele. Sbírá, co se mu pod ruku dostane, také bankovky. Ty já sice sbírám také i bez "odborky", tedy ty platné, ale nějak mi moje sbírka nechce narůst. Rolfík má ve sbírce také velkou vzácnost: táborové poukázky, tj. platidla z jáchymovského Gulagu. U ostatních bankocetlí má vždy odborný popis, jen u těchto papírků nic. A tak se jednoho dne obrátil na mne, coby vysloužilého mukla, abych mu o nich něco napsal. A proč ne?

Začátkem padesátých let požádalo ministerstvo vnitra či snad spravedlnosti od správy Jáchymovských uranových dolů, aby odsouzení byli za svoji práci placeni. Přesněji řečeno, aby jejich mzda byla odevzdávána velitelství táborů. To si samozřejmě z toho něco ponechalo na stravu - mnohdy udržovací dávka - ošacení (opičárnu), ubytování v dřevěných barácích, otop (na zabzdění v kamnech), za korekci (ušlý zisk pro velitelství), na štedré platy bachařů, na psí žrádlo, na bujnou administrativu a podobně. Torzo, které po tomto oškubání zbylo, bylo uloženo vězni na konto. A "aby byla podpořena píle a spořivost trestníkovy" (citát z vězeňského řádu), byla natištěna ona táborová měna, podložená nikoli zlatem, ale uranem a prací podle úsilí trestníkovy, neboť v socialismu je placen dělník podle zásluh - mu bylo vypláceno na dlaň, tomu víc, tomu málo, tomu nic... Ne, pardon! Bylo stanoveno životní minimum Kčs 3,50, které mělo posloužit na nákup zubní pasty, dopisního papíru, pokud ovšem vězeň neměl zaražené výhody (říkalo se větry) a směl psát svým pozůstalým cenzurované dopisy. Tedy jako u té myšičky, co vařila kašičku: tomu dala, tomu víc, tomu málo, tomu nic... Vzpomínám na jednoho asketu, který výše zmíněné minimum pobíral neustále a velitel jinak také zvaný "Pracovní nasazení" to s ním nakonec zkoušel do dobrém. "Heleďte, odsouzený," říkával, pracujte o trochu víc, budete si moct koupit Tarase Bulbu (Stalinovy vousy) nebo aspoň Baču (Stalinův hněv)... Ale onen flagelant ho přerušil: "Račte prominout, pane veliteli, já nekouřím, nemám s kým si psát, a tak těch 3,50 Kčs mi opravdu stačí", čímž rozžhvil bachaře do běla.

A jak mohl mukl tyto papírky prohýřit?

Kromě řečených zvláštních požitků, tj. zubní pasty, známek a tabáku, bylo třeba dát stranou na holiče, pokud ovšem delikvent nebyl ostříhán z trestu do hola. Zásobování táborové kantiny bylo v různých údobích a na různých táborech různé. Dobré bylo, byl-li na prodej margarín, marmeláda a cukr. Taky se dal koupit čaj, čehož užívali hlavně tetovaní "vlčáci", kteří se nesmyslně silným odvarem malovali. Častým úkazem ale bylo, že levné, proletářské poživatiny nebyly, ale zato se v regálech v hojně míře vyskytovaly přepychové lahůdky jako třeba tresčí játra, pochopitelně velmi drahá a dostupná tak ještě úředníkům. Ale snad to tak bylo dobře, obyčejný smrtelník, který měl ústa stavěná na erteple, by se z takové tučnosti nejspíš...

Jak už bylo řečeno, poměry v táborech byly místně a časově často velmi rozdílné a tak například na Prokopu bylo možné koupit do ešusu třístupňové pivo.

A protože jsou bolševíci velmistři ve stavbě Potěmkinových vesnic a ve vytírání zraku, velitelství rádo vidělo, když nějaký ten novější muklík koupil v kantýně něco pro návštěvu. Například panenku pro dcerušku nebo přepychově vypravenou Prahu ve fotografii od Plicky a pod. Tu si mohl koupit i pro sebe.

Něco však na těch táborových poukázkách chybělo: totiž nápis, že padělání se tresce. A tak některé lišky podšité je důmyslně padělali: nastříhali je vertikálně a na způsob puzzle je slepovali, takže z korun tří padesátů byla najednou padesátikoruna nebo z desetikoruny stokoruna.

Rád vzpomínám také na "fond solidarity". Když jsme přijeli s nebožtíkem převorem Zemkem z pevné na Nikolaj, přišel za námi jistý Oida Jedlička, potažmo Smeták a vetknul nám do kapsy

štůček táborových poukázek. Když jsme se bránili, pravil: "Jen berte, budete je zpočátku dost potřebovat. A až se zabydlíte, usypete do fondu pro přibylce zase vy". A mohu potvrdit, že tato štafeta opravdu fungovala. Někteří kozlové nebojsové měli kromě těchto poukázek taky civilní prachy, ale to bylo velmi nebezpečné: Když vám jej vyfilceli, přišli vám přípravu útěku, což se rovnalo špionáži, čili nějaké desítky let navíc, protože kdybyste byl býval utekl, vyzradil byste imperialistům, že se na Jáchymovsku kutá uran. To nežertuji, protože jsem to na své kůži prožil. Ale to by byla povídka z druhé kapsy.

Karel Kukal

Humanitní program nedopouští násilí, ale dopouští, ba vyžaduje sebeobranu a obranu jiných proti násilí. Humanita není politickým a etickým kvietismem. Humanitní program nehlásá, že máme proti násilí složit ruce v klín; naopak žádá, abychom násilí odporovali a abychom mu odporovali všemožně. Bránit se, neznamená užívat proti násilí násilí nového; znamená to právě jen bránit se, není-li jiné možnosti, i železem,

T. G. Masaryk

Nezapomeneme

Dne 19. 3. 1993 jsme se ve Winterthuru rozloučili s bratrem

Jiřím NYČKALEM,

kteřý zemřel po dlouhé, strastiplné nemoci.

Bratr Nyčkalo patřil mezi spoluzakládající členy našeho Sdružení a byl dlouholetým členem jeho výboru. Pracoval obětavě a byl výborným organizátorem. Hájil vždy nekompromisně a radikálně zájmy Sdružení, demokracii a protikomunistický postoj.

Jirka se proslavil odvážnými a originálními úteký z Přibrami a z Leopoldova.

Smuteční projev pronesl předseda Sdružení bratr Dr. Ing. Jaroslav Anděl, dále bři Findejs a Křepelka. Pochován byl na Olšanech za velké účasti spoluvězňů z vlasti.

Po krátké nemoci zemřel dne 8. 3. 1993 v Praze bratr

Jan Dvořák

ve věku 64 let. Prošel Pankrácem, Bory a Horní Břízou, odkud jsme ho znali jako výborného kamaráda.

Honza byl členem pražské pobočky. Mnozí jsme jej znali ze setkání v Altnagelbergu, kde také bylo vzpomenuto jeho pomátky.

Dne 1. března 1993 byla pohřbena naše ctěná sestra

Anička Malečková.

Prožila ve vězení deset let.

**Život je krátký, samozřejmě,
ale v poměru k čemu?**

Maurois

postfach 4111
8022 Zürich

ČESKÝ NEKOMUNISTICKÝ NÁRODE !

VZPOMEŇ SI A NEZAPOMEŇ,
ŽE PŘED 45 ROKY, 25.2.1948
POČALA DLOUHÁ DOBA
TERORU, NÁSILÍ,
PRÁVNÍ ZVŮLE, VRAŽD
A JINÝCH ZLOČINŮ
KOMUNISTICKÉHO GANGU !

25. 2. 1993

SVĚTOVÉ SDRUŽENÍ BÝVALÝCH ČESKOSLOVENSKÝCH POLITICKÝCH VĚZŇŮ V EXILU
WELTVEREINIGUNG DER EHEMALIGEN TSCHIECHOSLOWAKISCHEN POLIT. HÄFTLINGE IM EXIL
ASSOCIATION MONDIALE DES ANCIENS PRISONNIERS POLITIQUES TCHÉCOSLOVAQUES EN EXIL
WORLD ASSOCIATION OF FORMER CZECHOSLOVAK POLITICAL PRISONERS IN EXILE

VŠEM NEKOMUNISTICKÝM ČECHŮM DOMA V ČECHÁCH, NA MORAVĚ I VE SLEZSKU I OSTATNÍM, ŽIJÍCÍM KDEKOLIV NA SVĚTĚ!

Dožili jsme se opět jednoho z nejsmutnějších a nejtragičtějších výročí české historie,

45. výročí komunistické usurpace moci v naší zemi

a zavedení diktatury, teroru, právní zvrůle a bezpráví, jako v našich dějinách dosud známé nebylo.

A nutno doznat, výročí dvojnásob smutného:

jednou pro výročí uchvácení moci komunistickým gangem a z toho plynoucího teroru, násilí, vražd a jiných zločinů, devastace přírody i celé země, rozkradení národního majetku;

po druhé proto, že díky stratégům, režisérům a dirigentům dobře plánované a ještě lépe provedené "Sametové revoluce" - která žádnou revolucí nebyla, ale komunisty připraveným pučem, obdobným puči v roce 1968 a to dokonce i z části identickými protagonisty - nedošlo ani k nejmenšímu, ani k symbolickému potrestání žádného člena komunistického gangu, odpovědného za všechny tyto zločiny.

NAOPAK! Díky hlavnímu dirigentu této tragické frašky, nazvané "sametová revoluce", byli zločinci tohoto gangu odměněni tím, že jim za peníze KSČ, předtím ukradené národu a nyní rozdělené mezi "zasloužilé" členy tohoto gangu bylo umožněno kupovat dobře prosperující továrny, obchody, hotely a podniky, takže národ po politickém a právním teroru komunistického gangu, trvajícím téměř 42 roky, zažije snad ještě déle trvajícím hospodářským terorem komunistických podnikatelů, továrníků a velkoobchodníků, který ponесou snad ještě vnuci dnešních občanů a který bude stejně krutý jako byl teror politický a právní.

K tomu jen jako příklad:

Plzeňská Škodovka musí být miliardovými náklady sanována. Nedávno prošlo zcela nenápadně tiskem, že jedním ze "sanovatelů" Škodovky, který má potřebné miliardy k dispozici, je její bývalý generální ředitel!

A nenašel se v tomto státě nikdo, kdo by měl kompetenci a k tomu nutnou odvahu se zeptat, jak k těmto miliardám přišel!

A k tomu jiná skutečnost:

Díky hlavnímu dramaturgovi a dirigentu "Sametové revoluce" a jeho demagogickým sloganům: "nejsme jako oni"

"tady se žádný hon na komunisty konat nebude"

byli komunističtí zločinci na místo potrestání proti ostatním občanům v posledních volbách preferováni tím, že po "Sametové revoluci" jejich zločinecká organizace nebyla zlikvidována. Tím jim i jejich jimi financovaným přátelům zůstala celá, výborně fungující organizace se všemi personálně, věcně i finančně výborně zajištěnými sekretariáty, s telefony, faxy, computery, atd., čímž byli proti nekomunistickým občanům preferováni.

Nekomunističtí občané naší země si po změněné situaci v roce 1989 museli své politické organizace v pravém slova smyslu vybudovat z ničeho,
čimž byli proti komunistům diskriminováni!

A známé pravidlo, že nepotrestané zločiny plodí nové zločiny ukazuje v této době znovu svou správnost a platnost. Neuvěřitelné, přesto ale skutečnost a dokonce publikovaná tiskem!

Nepotrestaný komunistický gang připravuje "Vzpomínkové oslavy vítězné únorové revoluce a Klementa Gottwalda!"

Nedopusíte to nikde, kdekoliv se o tom dovíte!

Taková činnost ohrožuje naši mladou, dosud nedospělou a slabou demokracii,
KTEROU MUSÍME VŠICHNI HLÍDAT JAKO OKO V HLAVĚ!!!

NEZAPOMÍNEJME

na 244 popravených nevinných lidí včetně ženy, statečné Dr. Horákové,
na 8.000 umučených a ubitých,
na 100.000 dlouholetně vězňů
a statisíce rozvrácených rodin a nešťastných dětí

- to je bilance KSČ v naší zemi od roku 1948.

Komunistická teroristická hydra má mnoho hlav a žádná z nich dosud nebyla odstraněna! Proto musí být všechny aspoň hlídány a být v evidenci demokratických občanů!

SKUTEČNĚ DEMOKRATICKÉ a PRÁVNÍ ČESKÉ REPUBLICY Z D A R

Sty. Amal

Spolkové informace

Tradiční setkání muklů u památníku obětí komunismu v Altnagelbergu

se konalo letos

v sobotu, 22. května s tímto programem:

- od 10:00 hod. příjezd účastníků
- 11:00 hod. bohoslužba se vzpomínkou na naše mrtvé, celebrou bratr opat Vít Tajovský
- 12:00 hod. položení věnců k památníku, projevy představitelů Sdružení a KPV, modlitba evangelického pastora, hymna
- 12:30 hod. odchod s hudbou do kulturního domu občerstvení a posezení při hudbě a tanci
- 15:00 hod. krátká porada výborů obou organizací
- 17:00 hod. odjezd účastníků.

Altnagelberg se nachází hned za hraničním přechodem Halánky, - jeho historii popíšeme znovu v příštím čísle, rovněž tak krásný průběh našeho setkání.

Pozvánka na tradiční setkání politických vězňů v Nagelberku byla poslána na všechny pobočky Konfederace a členům Světového sdružení.

Čestná stráž skautů v Altnagelbergu

Vážení,

my, členové Konfederace politických vězňů - odbočka 26 v Klatovech -, kteří jsme měli to štěstí a přežili koncentrační a likvidační tábory a věznice bývalé komunistické diktatury, cítíme se být povinni splnit slib daný na lágrech. Slib, v němž jsme se zavazovali, že nikdy nezapomeneme na všechny ty, kteří se s námi nedožili dnešních svobodných dnů, že se budeme snažit burcovat veřejnost, hlavně mladé lidi, aby ani oni nezapomněli, co všechno je schopna udělat krutovláda lidem vlastního národa, vlastní země. Nemám na mysli pouze všechny ty, kteří byli popraveni - zatím je prokázáno 266 poprav a 8.000 zastřelených na hranicích, při útěku, ale i ty ubité a zlikvidované ve vyšetřovacích vazbách, na táborech i pevných věznicích. Mnozí z nich jsou zahrabáni na hranicích, nikdo neví kde, jiní - hlavně z let 1951-1952, celí rozstřílení, byli pitváni v Plzni na Lochotíně a z těchto mrtvol, které nebyly nikde pohřbeny, byly připravovány anatomické preparáty. Uvádí to MUDr. Jan Kynčl - jeho rukopis je uložen v muzeu III. odboje v Příbrami. V našem okrese byli popraveni 4 lidé, 3 ubiti ve vazbě, jeden zastřelen v Kolinci, na hranicích zlikvidovaných počet ani není znám. Žijících, registrovaných v naší odbočce je 178. Kolik jich za poslední tři roky zemřelo, ani neuvádíme.

Vedeni těmito pohnutkami a slibem, chceme v květnu t.r. odhalit zde v Klatovech sochu a pamětní desku obětem komunistické zvrůle. K vytvoření památníku se nám dobrovolně nabídl náš největší současný sochař - Mistr Olbram Zoubek, který sochu i desku zhotoví zdarma. Jelikož ale my sami, staří důchodci, v průměrném věku přes 70 let, z důvodu podstatného, všem známého, zvýšení cen, finančně nestačíme sami na pokrytí nákladů za materiál a ostatní přípravné práce, prosíme

o jakoukoliv finanční podporu, která by nám umožnila realizovat náš slib. Víme, že v dnešní době je to téměř troufalost, ale spoléháme, že i Vy cítíte nutnost mementa. Aby již nikdy nenastaly ony hrůzné doby, jež by tentokrát postihly i Vaši generaci a Vaše děti. A že podobné snahy znovu ožívají, je zřejmé z činnosti panů Obziny a Štěpána.

Obracíme se na ty, kteří souhlasí s našimi záměry a nechtějí připustit novou dobu temna - pomozte nám a také vlastně trochu městu, které se bude moci chlubit dílem tak význačného sochaře.

Děkujeme

*Předseda KPV - Klatov
pplk.v.v. K. Janota*

Účet u Kreditní banky a.s.

fil. Klatovy 5100588/2000

Devizový účet: Komerční banka, Klatovy - č.ú. 34833-58951351

KONFEDERACE POLITICKÝCH VĚZŇŮ - pobočka KARLOVY VARY, pošt.př. 53 360 21 Karlovy Vary

Karlovy Vary, 11. 2. 1993

V sobotu dne 29. května 1993 koná se v Ostrově nad Ohří a v Jáchymově IV. ročník "Jáchymovského pekla" s tímto programem:

8,00 - 9,00 hod.	- Sraz účastníků v kulturním domě v Ostrově na náměstí, odjezd autobusu do Jáchymova.
9,30 - 10,30 hod.	- Mše svatá za zemřelé politické vězně v Kostele sv. Jáchyma v Jáchymově.
10,30 - 11,30 hod.	- Smuteční shromáždění u hrobu politických vězňů na hřbitově v Jáchymově, kladení věnců, odjezd autobusu zpět do Ostrova nad Ohří.
12,00 - 13,00 hod.	- Čas na oběd.
13,00 - 14,00 hod.	- Odhalení pamětní desky na "Věži smrti" (někdejší třídfirny a drtírny uranové rudy) v bývalém táboru L ve Vykmánově.
14,30 - 16,30 hod.	- Slavnostní shromáždění politických vězňů v sále kulturního domu v Ostrově nad Ohří za přítomnosti prominentních hostů. ^{27A}

I když naše řady rok od roku řídnu, na "Jáchymovské peklo" nesmíme nikdy zapomenout! Pobočka KPV Karlovy Vary, která toto setkání organizuje, pozvala všechny věrné bratry a sestry k účasti na toto již tradiční muklovské setkání.

*Zdeněk Mandrholec
jednatel pobočky Karlovy Vary*

P.S. Referát o tomto setkání si přečtete v příštím čísle.

**Můj šedovlasý světe
tam nazpět pohlédněte
ne včera
trochu nazpátek.**

**Když byl jsem malý
a s kytičkou
v ruce
plížil se do vrátek
a veršičky v duchu opakoval
prosté
jak květy z dětské kasičky.**

**Vraťte se nazpět
dětské veršičky
bez květů dnes
znovu vám dávám**

**veršičky dětské
na vašem klíně
- dnes je tvůj svátek -
tiše oplakávám**

mamičko

Jiří Řehák

Doslov k básnické sbírce Jiřího Řeháka

Držíš v ruce útlý svazek básní, vzniklých počátkem padesátých let v době nejhoršího komunistického teroru na pověstné "Dvanáctce". Tento tábor si - díky jeho veliteli npor. SNB Jiřímu Machotovi - v ničem nezadal s neznámějšími nacistickými koncentráky. Na tomto táboře nikdo neoblboval řečmi o převýchově, tady se komunismus předváděl v celé nahotě.

Kdo kdy spočítá, kolik jenom na tomhle táboře zahynulo politických vězňů v uranových šachtách při důlních neštěstích, kolik jich bylo zastřeleno při pokusu o útěk, kolik ukončilo svůj život dobrovolně a kolik jich zemřelo několik let po propuštění následkem trvalé podvýživy, podchlazení a působením radioaktivního záření?

Ale právě na tomto táboře existovalo něco, co snad nemá obdoby: fungoval tu skautský oddíl, skládaly se nováčkovské zkoušky, lovila Tři orlí pera, konaly se družinové schůzky a na mnohých z nich vyprávěli novináři, důstojníci západní armády o svých zážitcích, nebo odborníci z nejrůznějších oborů měli tématické přednášky.

To všechno pod nosem esenbáků onoho pověstného speciálního útvaru "Jestřáb", té bandy zločinců, kterou má v určitém procentu ve svém středu každý národ na světě. Darebů, kteří ukáží svou pravou tvář v okamžiku, když jim vládnoucí režim zaručí beztrestnost.

Že se podařilo básně zachránit pro budoucí pokolení Junáků - je téměř zázrak. Zůstanou i živou a trapnou výčitkou všem těm "intelektuálům", kteří sedli komunismu na lep a ať jako básníci, spisovatelé, umělci všech směrů či vědci, posluhovali tomuto režimu do té doby, než se soudruzi začali vraždit navzájem, nebo i potom. Bůh ať odpustí těm z nich, kteří to udělali z pitomosti, ale po několika letech svůj omyl pochopili a vyvodili z toho důsledky. Těm, kteří k hrůzám komunistických lágrů aktivně přispěli, všem těm estébákům, prokurátorům, soudcům a partajním funkcionářům přeji ze srdce odplatu Osudem, před kterou je žádná "sametová revoluce" nezachrání.

Josef Jelínek

Čs - dokumentační středisko

nezávislé literatury

Schwarzenberg - Scheinfeld

O autorovi:

Jiří Řehák nar. 5. 5. 1926 byl synem bývalého starosty Junáka - bratra Bohuslava Řeháka, zesnulého v r. 1967.

Se svým bratrem Vrátou byli členy pražského skautského oddílu "Šipka". Jirka byl spolu s dalšími bratry zapojenými do protikomunistického odboje v r. 1949 zatčen a obviněn z velezrady. Vězněn byl téměř pět let - většinou na jáchymovských táborech, z toho nejdéle na "Dvanáctce". K lřtosti nás všech, kteří jsme ho znali, ke škodě československého skautingu a také ke škodě české básnické tvorby, zemřel dne 22. 11. 1973 na leukémii.

Názory na "Mukla"

tři z mnohých, které jsme dostali

Vážená redakce,

ve spojitosti se zásilkou časopisu "Mukl" mnohé díky. Obsahově zcela jistotně vychází vstřícně nejen muklům, ale i všem, kteří proti zločinecké ideologii KSČ projevovali jakoukoli formu neústupnosti.

*Josef Koudelka
Olomouc*

S radostí a velkým zájmem jsme si přečetli minulého Mukla. "Vánoční zamyšlení" a rozhovor s doktorem St. Drobným, byly pro nás velice poučné.

Dr. Jitka a Radim Kuthanovi

Vážení:

Obdivuji Vaši práci (Mukl, atd.)! Přeji Vám mnoho úspěchů!

Váš Ing. Zahalka

Tryzna za oběti nezákonnosti v Lounech Satisfakce po 43 letech

LOUNY (pak) - Honosná lounská sokolovna byla symbolem svobodného ducha českého národa už za starého Rakouska. V roce 1948 sice Sokol rozmetali, ale symbol zůstal nedotčen. A tak se v myslích tehdejších ideologů, podléjících se na postupujících nezákonnostech, zrodil plán vsutku ďábelský. Vykonstruovaný proces s třiadvacetičlenou protikomunistickou a tím pádem i protistátní skupinou z Lounska se konal právě ve zdejší sokolovně. Ve dnech 22. až 24. října 1949 se sem přestěhovala celá obludná administrativa Státního soudu v Praze a svoji roli sehrálo i zlověstné lounské "publikum". Když obvinění s železy na rukou opouštěli soudní budovu, zfanatizovaný dav po nich plival a žádal vynesení nejvyšších trestů... Tuto hanbu z historie města už nikdo nevymaže.

Celkem byly vyneseny čtyři tresty smrti a čtyři tresty doživotního žaláře. Ostatním odsouzeným vynesl lidový soud úhrnný trest 254 let v komunistických věznicích. 7. leden 1950 byl dnem poprav a jména Kamila Novotného, Josefa Hořejšího, Josefa Plzáka a Bohumila Klempta se zapsala do dlouhého seznamu obětí československého stalinismu.

Ve výroční den poprav se v Lounech konalo pietní shromáždění k uctění jejich památky. Demokratická veřejnost zaplnila ulici u sokolovny, kde nejprve zazpíval pěvecký sbor Kvítek pod vedením Vladimíra Petržílka. Vyznání těm, kteří odevzdali nejvyšší obět, přednesl předseda Konfederace politických vězňů dr. Stanislav Drobný. Ujal se i odhalení pamětní desky, která bude

dobu bezpráví připomínat více než výmluvně. Přítomní, mezi nimiž nechyběli přfbuzní a mnozí další, kteří dopad nezákonností zakusili na vlastní kůži, znovu jednoznačně potvrdili věrnost ideálům svobody a demokracie. Svíčky, rozsvícené na paměť těch, kteří se nesměli dožít, ozařovaly chodník u sokolovny dlouho po setmění.

Dodatek k tomuto článku:

Umučený Kamil Novotný, vedoucí lounské skupiny, byl strýcem exilového pracovníka Ing. V. A. Zahalky.

Ing. Zahalka byl členem této skupiny a jen útěk do Německa mu zachránil život.

Se značným zpožděním začínají být odhalovány fyzické, komunistické vraždy i veřejně. Budou vrazi potrestáni?! Budou kdy odhaleny milióny duševních vražd, spáchaných komunisty?! Snad jen Bůh je konečným, spravedlivým soudcem...

J. K.

Z nabídkového listu

zásilkové služby čtenářů MIRA, pošt.schr. 108

Boháčova 861, 149 00 Praha 4

Knihy z nakladatelství a vydavatelství NOVÁ INSPIRACE

K vydání připravujeme:

Karel Kukal: DESET KRÍŽŮ. Svědectví vězně - účastníka ozbrojeného útěku z uranových dolů. Dramatický a vzrušující příběh doprovázený fotografiemi a dobovými dokumenty. Obálka a ilustrace Jan Kristofori.

Cena 36,- Kč.

Objednávky v zahraničí:

Tamtam, Postfach 295, 8021 Zürich

Tel. 01/371 62 47

Cena Fr. 25,-

Rovněž v nakladatelství EGEM, Jungmannova 11, Praha 1, vychází kniha:

Petr Radosta: Protikomunistický odboj (historický nástin)

VOLBY v pražské pobočce

se konaly 28.1.1992 na valné hromadě ve Veletržním paláci. Předsedou byl zvolen opět bratr Stránský. Tiskovým mluvčím bratr dr. Dušan Chval.

Uzávěrka příštího čísla MUKLA do 31. července 1993

Prosba

Bože, dej, ať slavné doby se nám vrátí,
vždyť ten český národ už jen švejkovatí.
Z mnohé české tváře český švejk se dívá,
v českém vlastenčení u českého piva.

Řežte nás a bijte, co se do nás vejde,
ať ta švejkovština český národ přejde.
Škoda každé rány, která padne vedle,
vždyť za symbol Švejka měli bychom hnedle.

Hanba tomu ptáku, jenž si v hnízdo kálí,
kde však je to k pláči, tam se těžko chválí.
Nestačí jen zpívat Boží bojovníci,
pravdu přitom nechat pálit na hranici.

Pryč se Švejkem, vnuci Václava a Žižky!
Buďme zase Čechy a ne jenom Čížky!

JIH

Postretouren an:
Redaktion "Mukl",
Postfach 26
CH-8606 Nänikon

*****
"MUKL" Čtvrtletník Světového sdružení býv. čs. polit. vězňů
"MUKL" Presseorgan der Weltvereinigung der ehem. tschechoslowakischen
politischen Häftlinge
"MUKL" Quarterly-Review - Editor: World Association of Former Czechoslovak Political
Prisoners
"MUKL" La revue trimestrielle - Editeur: Association mondiale des anciens prisonniers
politiques tchécoslovaques

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Redakce neručí za obsah inzerce. Podepsané články nemusí vždy vyjadřovat názor redakce.

Řídí redakční rada - odpovědný redaktor PhDr. Monika Kuřková - Pospíšilová

*****
Předplatné pro nečleny Sdružení (ročně):

Švýcarsko:	Šfr. 12,-	včetně poštovného	"
ostatní Evropa:	Šfr. 14,-	" "	"
Zámoří (letecky):	Šfr. 24,-	" "	"
Česká republika:	Kč. 40,-	" "	"

Vychází 4x do roka

*) Prosíme platit bankovkou v doporučeném dopise na adresu našeho pokladníka:
František Bím, Schaffhauserstr. 269, CH-8057 Zürich.

Bankovní spojení: SKA CH-8021 Zürich - Kto-Nr.: 63.404-10 (Weltvereinigung der ehemaligen tschechoslowakischen
politischen Häftlinge im Exil), poštovní konto banky 80-500-4

Zde odstříhňte

Objednávám (MUKL)

- na jeden rok
 na půl roku

Bitte
frankieren

Adresa objedávajícího:

Příjmení: .....

Jméno: .....

Ulice a č.: .....

Místo: .....
(neopomenout směr.pošt.číslo)

Stát: .....

Administration "MUKL"
Weltvereinigung der ehem. tschechoslow. polit.
Häftlinge im Exil
Postfach 4111
CH-8022 Zürich
Switzerland

Objednávky z Čech a Slovenska
Božena Jiřová
Teplická 280
190 00 Praha 9